

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.**, Š. proti žalovanému: **S., spol. s.r.o.**, Š., zastúpeného advokátom JUDr. P., M., **o zaplatenie 332 652,60,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde v Galante pod spisovou značkou 5Cb/4/2008, *o námietke žalovaného na vylúčenie sudcu Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubomíra Bundzela z prejednávania a rozhodovania veci*, vedenej pod spisovou značkou 21Cob/289/2008 a o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 4. decembra 2008, č.k. 21Cob/289/2008-121, takto

r o z h o d o l:

Sudca Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubomír Bundzel **je v y l ú č e n ý** z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 21Cob 289/08.

Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 4. decembra 2008, č.k. 21Cob/289/2008-121 sa **z r u š u j e** a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Galante rozsudkom z 9. júna 2008, sp. zn. 5Cb/4/2008-100 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 332 652,60,-- Sk so 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 83 883,10,-- Sk od 2. júna 2007 do zaplatenia a so 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 248 769,50,-- Sk od 15. júna 2007 do zaplatenia a 19 956,-- Sk náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca dôvodne proti žalovanému uplatnil právo na zaplatenie ceny prác, ktoré pre žalovaného vykonal autožeriavom a vysokozdvížnou plošinou a dôvodne sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania podľa § 369 ods. 1 Občianskeho zákonníka za omeškanie so zaplatením jednotlivých faktúr. Žalobu zamietol

v časti, v ktorej žalobca uplatnil penále vo výške 0,05% za každý deň omeškania. Okresný súd toto penále pokladal za zmluvnú pokutu, pre platnosť ktorej je potrebná písomná forma, čo v konaní nebolo preukázané. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. s tým, že žalobca mal neúspech pomerne v nepatrnej časti, a preto mu priznal plnú náhradu trov, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku za návrh.

Na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave v časti, v ktorej bol zaviazaný na peňažné plnenie Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) rozsudkom zo 4. decembra 2008, č.k. 21Cob/289/2008-121, rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd vec rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. po oboznámení sa s celým obsahom spisu a po preskúmaní napadnutej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovaný v odvolacom konaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvého stupňa. Žalovaný vo svojom prejave nepriamo potvrdil existenciu dohody o výkone prác žalobcom nad rámec objednávky, realizácia ktorej inak bola jednoznačne potvrdená svedeckými výpoveďami a najmä záznamami v montážnom denníku. Žalovaný v priebehu prvostupňového konania nespochybnil výšku ceny vyúčtovanej faktúrou č. 2007/0301 za výkon prác montážnou plošinou. Tento uplatnený nárok spochybňoval iba tvrdením, že fakturované práce nevykonal pre neho žalobca, ale D., pravdivosť ktorého (tvrdenia) bola vyvrátená výpoveďou D. a, ktorý potvrdil svoj zmluvný vzťah so žalobcom. Preto odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s odôvodnením, že úspešnému žalobcovi žiadne trovy nevznikli.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 237 písm. g/ O.s.p. Namietal, že členom senátu odvolacieho súdu, ktorý vec rozhodol, bol sudca JUDr. Ľubomír Bundzel, ktorý je manželom sudkyne JUDr. Ľubici Bundzelovej, ktorá vo veci rozhodla na súde prvého stupňa. Vzhľadom na túto skutočnosť mal pochybnosť o jeho nestrannosti v rozhodnutej veci odvolacím súdom. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania v zmysle § 243a ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolaniu je potrebné vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci žalovaný podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu s poukazom na prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. g/ O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

V prejednávanej veci neexistuje žiadne rozhodnutie nadriadeného súdu v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. o tom, že sudca odvolacieho súdu je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Preto dovolací súd pri skúmaní podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. g/ O.s.p. v prvom rade posúdil otázku vylúčenia sudcu v zmysle § 14 O.s.p.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich zaujatosti.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dôvodom pre vylúčenie sudcu sú skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na zabezpečenie objektivity súdneho konania, jeho neustrannosti a v konečnom dôsledku na zákonnosť a spravodlivosť. Dôvody pre vylúčenie sudcu musia byť podložené konkrétnymi skutočnosťami. Pre ich vylúčenie stačí, ak je daná pochybnosť o ich nezaujatosti. Nejedná sa pritom o subjektívny pocit sudcu, ktorý vo veci koná a vo veci má rozhodnúť, ani o hodnotenie pocitov účastníkov konania.

Dôvodom námietky zaujatosti vznesenej žalovaným v dovolaní je manželstvo sudkyne, ktorá vo veci rozhodla na súde prvého stupňa a člena senátu odvolacieho súdu, ktorý vo veci rozhodol v odvolacom konaní. Z toho dôvodu mal žalovaný pochybnosť o jeho nezaujatosti pri prejednávaní a rozhodovaní tejto veci v odvolacom konaní.

Člen odvolacieho senátu sudca JUDr. Ľubomír Bundzel na dotaz dovolacieho súdu podaním z 20. apríla 2009 oznámil, že je manželom JUDr. Ľubice Bundzelovej, ktorá vo veci konala a rozhodovala na prvom stupni. Uviedol, že o veci rozhodoval ako nestranný člen senátu, ktorý je jediným odvolacím senátom v obchodných veciach na Krajskom súde v Trnave. Vo veci nebol zaujatý, účastníkov ani právnych zástupcov nepoznal a nemal ani pomer k predmetnej veci.

Z vyjadrenia konajúceho člena senátu a ani z obsahu spisu a dovolania síce nevyplýva, že by člen senátu odvolacieho súdu JUDr. Ľubomír Bundzel mal k veci alebo k účastníkom akýkoľvek osobný vzťah, ale preskúmal správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorého zákonnou sudkyňou bola jeho manželka a v tejto veci rozhodol. Manželstvo sudcu odvolacieho súdu a sudkyne súdu prvého stupňa podľa názoru dovolacieho súdu navodzuje

objektívnu pochybnosť o nezaujatosti tohto sudcu, ktorá mohla ohroziť jeho objektívny prístup k rozhodovaniu vo veci.

Z uvedeného dôvodu dovolací súd prijal záver, že sú splnené predpoklady pre vylúčenie JUDr. Ľubomíra Bundzela podľa § 14 ods. 1 O.s.p. z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci v odvolacom konaní.

Uvedená skutočnosť zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. g/ O.s.p. a súčasne je aj dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého členom senátu je vylúčený sudca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 4. decembra 2008 č.k. 21Cob/289/2008-121 zrušil podľa § 243b ods. 2 O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí o veci (§ 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. mája 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.